

Ego Petrus Notarius scripsi, post tradita complevi & dedi.

Ego Gerardus Notarius autenticum hujus exempli vidi & legi, & sic inibi continebatur, sicut in isto legitur exemplo, ni litera plus minusve sit, manibus meis exemplum hoc exemplavi.

Quantopere etiam graves molestique interdum Episcopi forent erga Monachos, facile colligere possumus ex tabulis Ramperti Episcopi Brixiani editis Part. 2. Constitut. 30. Bularii Casinensis. Fundaverat pius Praeful Coenobium Sanctorum Faustini & Jovita, Monachis illuc invecitis, atque ditaverat. Quumque illud cuperet immune ab omni inquietudine & oppressione, anxie obtestatur unumquemque Successorum suorum, coram Deo & Christo Jesu, et nullam ipsis inquietudinem Fratribus ingerat. Quod si quis diabolica fraude deceptus, vel avaritia peste corruptus perturbationem intulerit, sciat, se in districto Dei judicio causas habiturum, penasque perpetuas luiturum; & merito, quia sanctam Sanctorum devotionem, decusque Ecclesiae pervertere minime timuit. Sed in iis tabulis verba quaedam desiderantur, profecto digna, quae a Margarino minime omitterentur. Restituam ego ex membranâ accuratius descripta. Scilicet post illa verba illustrati esse noscuntur, hæc alia subsequuntur: Prædictis

A itaque viris hujus operis curam, cum nostrorum Sacerdotum etiam consensu, commisimus, eâ utique ratione, ut pro sui defensione ipsa Congregatio, quo quiete atque tranquille suum Deo persolvere valeat votum, Libram argenti Episcopo istius persolvat Ecclesiae, in beatissimorum Faustini atque Jovita Martyrum festivitatem. Habeantque nihilominus ex seipsis secundum suam normam professionis licentiam Abbatem semper creandi. Decernimus etiam, ut si aliquis Successorum nostrorum (quod minime credimus) aliquid ab ipsa Congregatione, vel quamlibet inquietudinem facere ipsi temptaverit, quicquid ab hac die ipsi loco &c. Infra quoque post ea verba idest campum, hæc sunt interferenda: B Malefi, & tabernacula cum torculari, & Sablonaria cum Massariis & familiâ, & omnia, sicut Vassallus noster Liuthfredus usque nunc in beneficio habuit. Et Monasterium Sancti Martini, quod est in Vico, qui dicitur Tabulas &c. Mentio illa census Libræ argenti persolvendæ quotannis Episcopo Brixiano, fortasse visa est aliena moribus nostrorum temporum, ac propterea minime ab Ughellio edita, ac suis tenebris relicta. Sed ejusdem pensionis onus nobis servarunt literæ Angelberti Archiepiscopi Mediolanensis, quas ad me olim misit Julius Galleardus Jurisconsultus Brixianus, Pauli Canonici, viri Clarissimi frater, ego verò huc inferendas duxi.

Decretum Synodale Angelberti Archiepiscopi Mediolanensis, & Comprovincialium Episcoporum, per quod confirmant Immunitatem Monasterii Brixiani Sanctorum Faustini & Jovita a Ramberto Episcopo ædificati, Anno 842.

† A Ngelbertus humilis beatæ Mediolanensis Ecclesiae Antistes. Notum esse cupimus cunctis Christi Dei nostri cultoribus, quod confrater atque Coepiscopus noster Rambertus, cum suorum Sacerdotum, aliorumque fidelium consensu, in loco ubi Sanctorum Faustini & Jovita Martyrum Corpora quiescunt, Monachorum ædificavit Coenobium. Super cuius perpetuo statu institutionem facere, ipsamque nobis, ut nostro roboraretur Precepto, curavit offerre. Et quia officii nostri est, non extinguere bonorum, sed magis magisque accendere studia, alacri devotione institutionem, quam jam prædictus Deo gratus Episcopus, nobis verò carissimus, ideo edidit, ut salva maneret intentio res suas Deo dicantium, & in Ecclesia nobili omnibus canonicis horis divinum persolveretur officium, & ut nullam quis pateretur tarditatem ad Dominum convertendi: firmare ac roborare hoc nostræ auctoritatis Precepto curavimus. Et videlicet modo, ut nil amplius ab ipsa Congregatione quam Libra requiratur argenti. Liceatque ei absque superimpositione susceptum Deo persolvere votum: habeantque nihilominus licentiam de se ipsis semper Abbatem creandi. Eo si umquam aliqua inquietudo eis illata fuerit, quicquid ab hac die ipsis datum fuerit, vel adquirere quolibet modo vel arte potuerint, in ipsorum sit potestate, quatenus his libere utendo, & quem voluerint defensorem habendo, quietius Deo valeant militare. Ut igitur institutio sancti Coepiscopi nostri prædicti Ramberti a nullo Successorum ejus possit aliquo modo corrumpi, sed firma & inconcussa atque inviolata

C permaneat, per hoc nostræ auctoritatis Preceptum eam firmare curavimus, canonice proclamantes, ut si quis eam violare temptaverit anathema sit.

Quod etiam Andreæ Ecclesiae nostræ Notarium scribere jussimus, propriaque manu subscripsimus Anno Domini Incarnationis DCCCXLII. Anno etiam Imperii christianissimi Lotharii Imperatoris Vicesimo Tertio, Indictione Quinta.

Angelbertus indignus Episcopus confirmans subscripsi.

Ego Aldigifus Episcopus consensi & subscripsi.

D P gratia Dei Hagamo Episcopus huic sacre Synodali pragmatice manu mea subscripsi.

† Pancoardus Episcopus subscripsi.

Ermenfredus Episcopus subscripsi.

Waltericus Episcopus subscripsi.

† Ercanbertus Episcopus subscripsi.

Verendarius Curienfis Ecclesiae Episcopus subscripsi.

En ut majorem firmitatem institutionibus suis compararent Episcopi, confirmationem a Metropolitano, atque a Comprovincialibus Episcopis quærebant, quibus rationem reddituri erant Successores, quoties a tramite justitiæ deflexissent. Heic autem subscribunt Hagamo (quem Higanonem Ughellius appellat) Bergomenfis Antistes: Pancoardus Cremonenfis: Ercanbertus, quem Laudensem Episcopum arbitror. Is Ughellio est Eribertus: Verendarius

T t t

rius